

בית משפט השלום בראשון לציון
כב' השופט רפי ארניה

ת"א 18-11-43655 פלוני נ' דן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ ואח'

תיק היצוני:

פלונית
ע"י ב"כ יעל אמר רוזנברג

התובעת:

נגד

1. דן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ
2. ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אבי דויטש

הנתבעות

פסק דין

1 בפניי תביעה לפיצויים בגין נזקי גוף לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה - 1975 (להלן: "החוק") עקב תאונת דרכים שאירעה לתובעת ביום 9.10.2017 במהלך נסיעה באוטובוס.
2 התביעה הוגשה נגד דן באר שבע תחבורה 2016 בע"מ, הבעלים של האוטובוס והמבוטחת, וכן נגד
3 שלמה חברה לביטוח בע"מ, המבטחת את האוטובוס ואת השימוש בו בפוליסת ביטוח חובה.
4

5

6

רקע עובדתי וגדר המחלוקת

7 1. על פי הנטען, ביום 9.10.2017 בשעה 20:00 לערך, נפגעה התובעת, ילידת 1.12.1941, עת נפלה
8 במהלך נסיעה באוטובוס בעקבות בלימה פתאומית של נהג האוטובוס (להלן: "התאונה").
9 התובעת פונתה למלר"ד במרכז הרפואי סורוקה. בבדיקתה נמצאה רגישות ניכרת באזור
10 מעבר גבי מתני ובבדיקת CT אובחן שבר בחוליה D12. התובעת שוחררה לביתה ולא נדרשה
11 לאשפוז.
12 2. הצדדים חלוקים בנוגע לעצם קרות התאונה, וכן בשאלת החבות והנזק.

13

14

החבות

15 3. המבטחת טוענת כי לא ניתן לחייבה בפיצוי התובעת בגין נזקיה הנטענים הואיל ונהג
16 האוטובוס לא צורף כנתבע נוסף בתביעה. המבטחת הפנתה בעניין זה להוראת סעיף 19
17 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל - 1970, וכן לע"א 489,505/79 אליהו חברה
18 לביטוח בע"מ נ' עזבון המנוחה צאיג ז"ל ואח', פ"ד לה(2) 123 (25.12.1980).
19 4. אני דוחה את הטענה.
20 סעיף 19 לפקודת ביטוח רכב מנועי קובע כי תנאי לחיוב מבטח הוא פסק דין נגד מבוטח:

בית משפט השלום בראשון לציון
כב' השופט רפי ארניה

ת"א 43655-11-18 פלוני נ' דן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 "ניתן פסק דין נגד מבוטח בשל חבות טעונת ביטוח ואותה חבות מכוסה
2 על ידי ביטוח...ישלם המבטח לבני האדם הזכאים ליהנות מפסק הדין
3 כל סכום שיש לשלמו בשל אותה חבות..."

4 בע"א 5623/90 אלטיף נ' נגים (31.12.1990) נקבע כי אין חובה להגיש תביעה נגד נהג הרכב על
5 מנת שניתן יהיה לתבוע את המבטח ודי בצירוף המבוטח:

6 "אין שחר לטענה כי חובה לתבוע את נהג הרכב כדי שאפשר יהיה
7 לתבוע את המבטח. המשתמש הנוהג חייב אמנם בפיצוי הנפגע לפי
8 סעיף 2(א) לחוק הפיצויים, אך האחריות חלה גם על בעל הרכב שהתיר
9 את השימוש (סעיף 2(ב)) ודי לתבוע אותו כדי להגיע את המבטח. לפי
10 סעיף 19 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התש"ל-1970 חייב
11 המבטח "אם נתן פסק דין נגד מבוטח בשל חבות טעונת ביטוח ואותה
12 חבות מכוסה על ידי בטוח" ... כשמדובר בבעל רכב שהוא מעבידו של
13 המשתמש, כפי שהיה במקרה זה, המבוטח הוא בדרך כלל המעביד
14 והבטוח מכסה אותו ואת עובדיו הנוהגים ברכב. בענייננו אף נטען
15 במפורש כי רכבו של המשיב הראשון מבוטח על ידי המשיבה השניה.
16 במצב זה יש בידי הנפגע האפשרות להגיע אל המבטח באמצעות הנהג
17 או באמצעות בעל הפוליסה (ראה פרידמן "ביטוח רכב מנועי" עמ' 300)"

18 כב' השופטת נתניהו התייחסה בפסק הדין להלכת צאיג וציינה:

19 "הטענה כאילו חובה לצרף את הנהג דוקא נתמכה בסכומים על האמור
20 בע"א 489/79 אליהו נ. צאיג פד"י ל"ה (2) 131. אך שם הנהג הוא
21 שהיה המבוטח. משהמבוטח לא צורף לא ניתן היה לתבוע את
22 המבטחת. ואילו כאן בעל הרכב הוא המבוטח ודי היה בצירופו".

23 בענייננו, אין חולק כי הנתבעת 1 היא הבעלים של האוטובוס והמבוטחת בפוליסה (ובעניין
24 זה ר' מכתב הנתבעת 1 המופנה אל התובעת מיום 19.10.2017, צורף כנספח א' לכתב
25 התביעה). לפיכך, משהוגשה התביעה אף נגד נתבעת 1, דין הטענה להידחות.

26

27

28

29

30

העדר כיסוי ביטוחי

5. הנתבעות טענו עוד כי התובעת לא הוכיחה כי רישיונו של נהג האוטובוס היה תקף במועד
התאונה, ועל כן לא הוכחה חבות המבטחת.

בית משפט השלום בראשון לציון
כב' השופט רפי ארניה

ת"א 18-11-43655 פלוני נ' דן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 מדובר בטענת פטור מחבות על פי הפוליסה שהנטל להוכחתה מוטל על הטוען לקיומו של
2 הפטור. בעניין זה ראו ספרו של המלומד ריבלין, **תאונת הדרכים – תחולת החוק, סדרי הדין**
3 **והישוב פיצויים** (מהדורה 5, 2020), בעמ' 473:

4 **"נטל ההוכחה לעניין קיומם של החריגים השוללים ממי שנפגע**
5 **בתאונת דרכים את הזכאות לפיצויים מוטל על הטוען לקיומם, לאמור,**
6 **בדרך כלל על הנתבע ומבטחת הרכב בו עשה שימוש"**

7 הנתבעות לא הציגו אסמכתא כלשהי להוכחת הטענה ולא עמדו בנטל המוטל עליהן ועל כן
8 דינה של טענה זו להידחות.

9

10

נסיבות התאונה

11 6. כאמור, הנתבעות חולקות על אירוע התאונה ונסיבותיה.

12 גרסת התובעת כפי שהובאה בכתב התביעה ובתצהיר עדותה הראשית הייתה עקבית.
13 בכתב התביעה תוארה התאונה כדלקמן:

14 **"ביום 9.10.17 בסביבות השעה 20:00 הייתה התובעת מעורבת בתאונת**
15 **דרכים עת נסעה באוטובוס קו 3 ומאחר ולא היה מקום לשבת עמדה**
16 **ואחזה בעמוד, במהלך נסיעה נהג האוטובוס בלם בחוזקה ובאופן**
17 **מפתיע ובתוך כך התובעת נפלה ארצה בחוזקה על הגב..."**
18 (סעיף 4 לכתב התביעה).

19 בתצהיר עדותה הראשית מסרה התובעת גרסה זוהי (ראו סעיף 1 לתצהיר).

20 גרסת התובעת תואמת לנסיבות התאונה כפי שהובאו בכתב סיכום רפואי מיום 10.10.2017
21 (נספח ב' לתצהיר התובעת):

22 **"...לדבריה נפלה בזמן נסיעה באוטובוס..."**, **"... לדבריה נסעה באוטובוס**
23 **ביום קבלתה. האוטובוס התחיל נסיעה ואז נפלה..."**.

24 התובעת אף צירפה את כרטיס הנסיעה באוטובוס שבו צוין מועד הנסיעה, התואם למועד
25 התאונה הנטען.

26 התובעת לא נחקרה בנוגע לתאונה ונסיבותיה, כך שגרסתה בעניין זה לא נסתרה.

27 הנתבעות לא הביאו כל ראיות מטעמן בנוגע לנסיבות התאונה ולא הוכיחו כי התאונה נגרמה
28 בנסיבות אחרות מהנטען על ידי התובעת.

29 לפיכך, אני קובע כי התובעת הרימה את נטל הראיה בנוגע לאירוע התאונה ואופן התרחשותה.
30 אין מחלוקת שהתאונה, בהתאם לגרסת התובעת, היא תאונת דרכים כהגדרת מונח זה בחוק,
31 והנתבעות בסיכומיהן לא טענו אחרת.

32 נוכח האמור, על הנתבעות לפצות את התובעת בגין נזקיה בעקבות התאונה.

בית משפט השלום בראשון לציון
כב' השופט רפי ארניה

ת"א 18-11-43655 פלוני נ' דן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ ואח'

תיק היצוני:

נכות רפואית

- 1
- 2 7. בית המשפט (כב' הרשם הבכיר ירמיהו) מינה את ד"ר עמרי לובובסקי כמומחה רפואי בתחום
3 האורתופדיה (להלן: "המומחה"). יצוין כי בית המשפט מינה מומחה נוסף בתחום
4 הפרוקטולוגיה, ואולם בהמשך התובעת ויתרה על מינוי זה.
5 המומחה בדק את התובעת ביום 1.9.2019. בבדיקתו את התובעת מצא המומחה הגבלת
6 תנועות קלה בע"ש מתנאי: "מכופפת גב לפניים. מגיעה עם קצות האצבעות לקו הברכיים".
7 המומחה ציין בפרק "הדמיות" כי בבדיקת CT נמצא שבר בחוליה D12 (ראו סעיף 5).
8 נוכח האמור, קבע המומחה לתובעת נכות צמיתה בעקבות התאונה בשיעור של 10% אך לא
9 הפנה לסעיף ספציפי בתוספת לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה),
10 תשט"ז - 1956 (להלן: "תקנות המל"ל") שעליו התבסס בקביעתו את שיעור הנכות. בחקירתו
11 בפניי הבהיר כי קבע את שיעור נכותה של התובעת לפי סעיף 37 (7) א לתקנות המל"ל (עמ' 6
12 לפרוטוקול, ש' 11-12).
- 13 נוסף על כך, קבע המומחה לתובעת נכויות זמניות כדלקמן: 100% נכות למשך שלושה
14 חודשים לאחר התאונה, 50% נכות למשך שלושה חודשים נוספים ו- 20% נכות למשך שישה
15 חודשים נוספים.
- 16 המומחה ציין כי לתובעת ממצאי הדמיה המתאימים לשינויים ניווניים קשים שאינם קשורים
17 לתאונה ומתאימים לגילה. עוד ציין כי בבדיקה נמצאה הגבלה בתנועת ברך ימין שמתועדת
18 לפני התאונה ומתאימה לשינויים ניווניים שאינם קשורים לתאונה.
- 19 8. אין צורך להכביר במילים על משקלה הרב של חוות דעתו של מומחה אשר מונה מטעם בית
20 המשפט. מומחה כזה נחשב להיות מומחה אובייקטיבי וחסר פניות, ומהווה ידו הארוכה של
21 בית המשפט. על אף שבית המשפט אינו מהווה חותמת גומי של המומחה, הרי שלחוות דעת
22 כזו יש משקל רב ומשמעותי.
- 23 "מינוי מומחה מטעם בית המשפט היא פרקטיקה ידועה ומקובלת
24 במקרים בהם מתעוררת סוגיה המצריכה ידע מקצועי שבמומחיות,
25 אשר לגביה נזקק בית המשפט לכלי עזר אובייקטיבי על מנת שיוכל
26 להגיע לפתרון יעיל וצודק של הסכסוך ... חוות דעתו של המומחה היא
27 אומנם רק אחת מן הראיות העומדות בפני בית המשפט ואין בה כדי
28 להגביל את שיקול דעתו או לגרוע מן הסמכות הנתונה לו להכריע באופן
29 סופי במחלוקת שנתגלעה בין הצדדים ... ואולם, לא אחת נפסק כי
30 משממנה בית המשפט מומחה על מנת שחוות דעתו תספק לבית
31 המשפט נתונים מקצועיים לצורך הכרעה בדיון, סביר להניח שבית
32 המשפט יאמץ ממצאיו של המומחה אלא אם כן נראית סיבה בולטת

בית משפט השלום בראשון לציון
כ"ב השופט רפי ארניה

ת"א 43655-11-18 פלוני נ' דן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לעין שלא לעשות זאת" (ע"א 5509/09 מסארוה נ' מסארוה
- 2 .(23.2.2014).
- 3 9. בסיכומיהם השיגו הצדדים על ממצאי חוות דעת המומחה, כדלקמן: .
- 4 התובעת טענה כי היה על המומחה לקבוע נכות נפרדת הן בגין ההגבלה בתנועות עמוד שדרה
- 5 מתני (10%) והן בגין השבר בחוליה (5%). לטענתה, מדובר בנכויות מצטברות ולא חופפות
- 6 ובהתאם שיעור נכותה הרפואית עומד על 14.5%.
- 7 הנתבעות התמקדו בעיקר בסוגיות הבאות:
- 8 א. המומחה לא עיין בבדיקת ה-CT עצמה ואת קביעתו כי לתובעת נגרם שבר בחוליה בעקבות
- 9 התאונה ביסס על פענוח חבדיקה בלבד, ובניגוד לקביעת הצוות הרפואי בסורוקה.
- 10 ב. המומחה לא ביצע לתובעת בדיקה של כל מישורי תנועות ע"ש מתני והסתפק בבדיקה של
- 11 מישור אחד בלבד - כיפוף לפניס - ובהסתמך על כך קבע לתובעת נכות בשיעור 10% בגין
- 12 הגבלת תנועות קלה בע"ש מתני. בנסיבות אלה הנתבעות טוענות כי לא היה מקום לקבוע
- 13 נכות כלל ולחילופין היה על המומחה לקבוע לתובעת נכות, באופן יחסי לשיעור ההגבלה
- 14 בסעיף 37 (7) (א) לתקנות המל"ל, דהיינו 1.6% נכות בלבד.
- 15 ג. בעיותיה הרפואיות של התובעת ערב התאונה הם שגרמו להגבלה בכיפוף לפניס, ולא
- 16 התאונה. לפיכך, הנכות שנקבעה לתובעת, כולה או למצער חלקה, אינה קשורה לפגיעתה
- 17 בתאונה אלא למצבה הבסיסי.
- 18 כבר עתה אומר כי לא מצאתי סיבה לסטות מקביעת המומחה בנוגע לשיעור נכותה הרפואית
- 19 של התובעת, למעט הסתייגויות שיובאו להלן.
- 20 אבחן, אפוא, את טענות הצדדים על פי סדרן.
- 21 10. בחקירתו בפניי אישר המומחה כי קביעתו בנוגע לקיומו של שבר בחוליה התבססה על פענוח
- 22 בדיקת ה-CT על ידי רדיולוג ואולם לא ראה את הדיסק של הבדיקה עצמה (עמ' 5 לפרוטוקול,
- 23 ש' 32 – 33, ובהמשך בעמ' 6 ש' 1-5).
- 24 ברגיל רשאי המומחה להסתמך בחוות דעתו על פענוח בדיקות הדמיה, ואולם לא כך הוא
- 25 הדבר כאשר קיים ספק בנכונות הפענוח, כבעניינינו.
- 26 ממכתב סיכום רפואי- שחרור ממלר"ד מיום 10.10.2017 עולה כי לאחר קבלת הפענוח
- 27 התקיים דיון צוות כולל יחידת עמ"ש אשר קבעו כי אין מדובר בשבר בחוליה (בדיקת ה-CT
- 28 בוצעה ביום 10.10.2017 שעה 00:46 ואילו הרישום על קביעת הצוות הרפואי הוא במועד
- 29 מאוחר יותר – מיום 10.10.2017 שעה 19:08. (ראו נספח ב' לתצהיר התובעת)).
- 30 קביעה זו של הצוות הרפואי אינה מתיישבת עם פענוח בדיקת ה-CT עליה נסמך המומחה.
- 31 בנסיבות אלה מתעורר ספק בנכונות פענוח בדיקת ה-CT, ומן הנכון הוא לעיין בדיסק עצמו
- 32 ולא להסתפק בפענוח בלבד. ואולם המומחה לא עשה כן.

בית משפט השלום בראשון לציון
כב' השופט רפי ארניה

ת"א 18-11-43655 פלוני נ' דן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לפיכך, אני סבור כי לא הוכח כי נגרם לתובעת שבר בחוליה בעקבות התאונה, ואיני מקבל את
2 קביעת המומחה בעניין זה.
- 3 נוכח האמור, ממילא איני נדרש לדון בטענת התובעת לפיה יש לקבוע נכות נפרדת בגין השבר
4 בחוליה נוסף על הנכות שנקבעה בגין ההגבלה בתנועות ע"ש מתני.
- 5 11. כאמור, הנתבעות טענו כי לא היה מקום לקבוע נכות בגין הגבלה בתנועות ע"ש מתני זאת
6 הואיל והמומחה לא בדק את כל מישורי תנועות ע"ש מתני (שישה במספר) אלא הסתפק
7 בבדיקה של מישור אחד בלבד. לחילופין, נטען כי יש לקבוע נכות באופן יחסי בשיעור של
8 1.6%.
- 9 אני דוחה את הטענה.
- 10 אכן בחקירתו בפניי אישר המומחה כי לא בדק את כל מישורי התנועות של ע"ש מתני אלא
11 ביצע בדיקה של מישור אחד בלבד – כיפוף לפניים (עמ' 6 לפרוטוקול, ש' 12, 22 - 31) ומצא
12 הגבלה קלה ועל כן קבע נכותה הצמיחה של התובעת בשיעור של 10%. ואולם המומחה הסביר
13 כי:
- 14 "מבחינתי התנועה המשמעותית, היא היכולת להתכופף לפניים והיא זו
15 שמביאה לידי ביטוי את היכולת להתכופף לרכוס געליים או להתכופף
16 לחפץ שנפל ולכן די בהגבלה ביכולת להתכופף ימינה בשביל לפסוק את
17 מידת ההגבלה"
18 (עמ' 6, ש' 27 - 29).
- 19 ובהמשך:
- 20 "ניסיוני אומר אחרת. יש לי ניסיון עשיר גם בוועדות של משרד
21 הבטחון, בטוח לאומי, המשמעות התפקודית העיקרית, שהכי נוח
22 לבדוק זה יכולת של אדם להתכופף לפניים. נושא ההגבלות לצדדים זה
23 השלכה יותר קשה לבדוק אותם ולכמת אותם... המשמעות העיקרית
24 של הגבלת תנועה בעמוד תנועה של עמוד שדרה זה יכולת להתכופף
25 לפניים"
26 (עמ' 7 לפרוטוקול, ש' 10 - 14).
- 27 הסבר זה של המומחה הניח את דעתי.
- 28 בפסיקות בתי המשפט קיימות שתי גישות לקביעת נכות רפואית כאשר קיימת הגבלה קלה
29 בחלק ממישורי תנועת עמוד השדרה. האחת, הקובעת את מלוא הנכות גם אם קיימת הגבלה
30 רק בחלק מתנועות עמוד השדרה, וכך נהג המומחה בענייננו (ראו ת"א (ב"ש) 43814-07-15
31 ש.ד. הכשרה חברה לביטוח בע"מ (27.11.17); ת"א (ב"ש) 59518-01-16 ג.ר.ח. נ' משה ליב
32 (17.1.18)). ואילו השנייה, הקובעת נכות מותאמת בהתאם להגבלה שנמצאה במישורים
33 השונים של תנועת עמוד השדרה (ת"א (תל אביב-יפו) 60780-12-16 פלוני נ' שירגיט חברה
34 לביטוח (4.6.2019)).

בית משפט השלום בראשון לציון
כב' השופט רפי ארניה

ת"א 43655-11-18 מלוני נ' דן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הנה כי כן, שתי שיטות הבדיקה לבחינת היקף ההגבלה הוכרו על ידי בתי המשפט כפרקטיקה
2 רפואית מקובלת, ומשקבע המומחה ממצאיו על יסוד אחת משתי השיטות, הרי שבית המשפט
3 לא יסטה מחוות דעתו.
4 לפיכך, מקובלת עלי קביעתו של המומחה לקבוע לתובעת את מלוא שיעור הנכות בהתאם
5 לסעיף 37 (א) לתקנות המל"ל. לא מצאתי כי נפלה בחוות דעת המומחה טעות, לא כל שכן,
6 טעות בולטת לעין, המצדיקה התערבות בעניין זה.
7 12. אף טענת הנתבעות, לפיה מגבלותיה של התובעת ערב התאונה הם שגרמו להגבלה בכיפוף
8 לפנים ולא התאונה, דינה להידחות.
9 בחקירתו בפניי עמד המומחה על קביעתו כי ההגבלה בתנועות עמוד שדרה מתני נובעת
10 מהתאונה. המומחה הטיב להתמודד עם השאלות שהופנו אליו בעניין זה, הסביר את קביעתו
11 והשיב במקצועיות ובאופן משכנע:

12 "ש. כמה ההגבלה לתנועה לפנים יש בה מרכיב של גיל התובעת בצרוף
13 כל הנתונים שיש לה בעמוד השדרה שמצויינות בחוות דעתך.

14 ת. זה משהו שקשה לקבוע אותו. יכולה להיות גברת עם אותה נתונים
15 ותוכל להתכופף ולהגיע עם קצות הידיים לקרסוליים ויכולה להיות
16 גברת עם אותם נתונים ולא תצליח להתכופף בכלל. אין ספק
17 שמסתכלים על התיעוד מחדר המיון אז רואים חבלה משמעותית שיש
18 חבלי דם, שהיה בחדר המיון, יש תיעוד בהדמיה של שבר בחוליה,
19 ושבר בחוליה עם משמעות קלינית, במלל זה לפחות 5 אחוזים. לעיתים
20 אם השבר הזה נרפא עם שום הגבלה, אפשר לפסוק 5 אחוזים ואפשר
21 לפסוק שום דבר. אצלה זה נרפא אך מבחינתי היא נותרה מוגבלת. לו
22 היה תיעוד קודם של הגבלה משמעותית בעמוד השדרה, צריך היה
23 לקזז את ההגבלה שלה עם מצבה. מניסיוני הקליני מראה שיש המון
24 מטופלים בגילה עם תיעוד בקופת חולים לכאבים ותנועות דומות בעמוד
25 השדרה. במקרה שלה אין תיעוד לבעיה, אלא אירוע חדש בעקבותיו יש
26 הגבלה בתנועות, ולכן פסקתי לה את אחוזי הנכות שמשקפים לדעתי
27 את מצבה

28 ש. בוא נדייק. יש לה הגבלה בתנועה, לא הגבלות בתנועות משמעותיות
29 כפי שאמרת. שחלק מההגבלה הזו היא כתוצאה מעמוד שדרה פגוע
30 עובר לתאונה לאור הממצאים שפורטו בחוות הדעת שלך.

31 ת. כפי שאמרתי מקודם. יכולה אותה הגברת להיות עד אירוע התאונה
32 בעלת תפקוד סביר בעמוד השדרה למרות שלל השינויים הגיוניים

בית משפט השלום בראשון לציון
כב' השופט רפי ארניה

ת"א 18-11-43655 פלוני נ' דן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ ואח'

תיק היצוני:

1 שהיו לה. לו השינויים היו באים לידי ביטוי קליני, יש סיכוי לא רע
2 שהיו מוצאים לזה ביטוי בתיעוד הרפואי ואז הייתי מקוזז את אחוזי
3 הנכות. אני לא נכנס לסוגיה המשפטית של גולגולת דקה.
4 (עמ' 7 לפרוטוקול, ש' 17 - עמ' 8, ש' 2, ההדגשות שלי- ר.א.).

ובהמשך:

6 "ש. זאת אומרת שהתאונה היא קטילזטור לכל הכאבים והמגבלות
7 בעמוד שדרה.
8 ת. כן"
9 (עמוד 9 לפרוטוקול, ש' 32-33).

10 13. נוכח האמור אני מאמץ את קביעת המומחה וקובע נכותה הרפואית הצמיחה של התובעת
11 בעקבות התאונה בשיעור של 10%, בהתאם לתקנה 7137 לתקנות המלי"ל – הגבלת תנועות
12 בצורה קלה של עוד שידרה מותני.

13 **נכות תפקודית**
14

15 14. הצדדים חלוקים ביניהם בנוגע לשיעור הנכות התפקודית.
16 לטענת התובעת, בעקבות התאונה היא מוגבלת בתנועות הגב ונוקקת לעזרה בביצוע מטלות
17 ופעולות יומיומיות. לאור כל זאת טוענת התובעת כי נכותה התפקודית עולה על שיעור נכותה
18 הרפואית.
19 הנתבעות טוענות מנגד כי אין לנכותה הרפואית של התובעת בעקבות התאונה השלכה
20 תפקודית כלשהי. לטענתן התובעת סובלת מבעיות רפואיות נוספות ללא קשר לתאונה והן
21 אלו המשפיעות על תפקודה.

22 15. דעתי היא כי לתובעת הגבלה בתפקוד כתוצאה מהתאונה.
23 התובעת נפגעה בגב ומומחה מטעם בית משפט קבע לה נכות בעקבות התאונה בגין הגבלה
24 קלה בתנועות עמוד שדרה מתני. המדובר בנכות אורתופדית שמעצם טיבה וטבעה הינה בעלת
25 משמעות תפקודית.
26 בעניין זה נפסק בע"א 3049/93 גירוגיסיאן נ' רמזי ואח', פ"ד נב (3) 792 (8.6.1995) כדלקמן:

27 "בדרך כלל, הנכות הרפואית משקפת אל נכון גם את מידת הפגיעה
28 בכושר התפקודי. כך, למשל, נכות רפואית בשיעור 20% עקב פגיעה
29 בתחום האורתופדי - כמו פגיעה ביכולת התפקוד של יד או רגל - תשקף,
30 בדרך כלל, גם את שיעור הנכות התפקודית. הנפגע מוגבל בתנועותיו

בית משפט השלום בראשון לציון
כ"ב השופט רפי ארניה

ת"א 43655-11-18 פלוני נ' דן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ ואח'

תיק היצוני:

- 1 ובכושר פעילותו עקב אותה נכות, ושיעור הנכות הרפואית אשר נקבע לו
2 משקף גם את שיעור נכות התפקודית".
- 3 16. בנסיבות אלה, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, לרבות שיעור הנכות
4 הרפואית, מהות הפגיעה, ממצאי בדיקת התובעת על-ידי מומחה בית המשפט, וגילה של
5 התובעת, מצאתי להעמיד נכותה התפקודית של התובעת כשיעור נכותה הרפואית.
6
- 7 **נזקים**
8 **כאב וסבל**
- 9 17. בשים לב לגילה של התובעת, מהות וחומרת הפגיעה, נכותה הרפואית (10%) ותקופת
10 ההחלמה שנדרשה לה, אני פוסק לתובעת פיצוי בסך של 10,285 ₪ בגין אב נזק זה.
11 **עזרת צד ג'**
- 12 18. התובעת הצהירה כי בעקבות התאונה היא מוגבלת בתנועות הגב, מתניידת בעזרת הליכון
13 ואינה מסוגלת ללכת בכוחות עצמה למרחקים ולעמוד פרקי זמן ממושכים. לטענתה, היא
14 נזקקת לעזרה בעבודות הבית, בניקיון, בישולים ועריכת קניות וכן לעזרה בפעולות יומיומיות
15 (סעיפים 24 – 25, 28 לתצהיר התובעת).
16 התובעת לא הביאה לעדות מי מהמסייעים להוכחת טענותיה בעניין זה. כך לא הובאו לעדות
17 ילדיה של התובעת ונכדה שעל פי הטענה עוזרים ומסייעים לה (עמ' 13 לפרוטוקול, ש' 11 -
18 13).
19 בחקירתה בפניי העידה התובעת כי פעמיים בשבוע מגיעה סטודנטית בתשלום על מנת לסייע
20 לה בניקיונות ובבישולים (עמוד 13 לפרוטוקול, ש' 13 – 14 וכן עמ' 15 לפרוטוקול, ש' 14 -
21 15). הדברים לא הובאו בתצהיר עדותה הראשית של התובעת ונטענו לראשונה בחקירתה
22 בפניי. מכל מקום גם כאן נמנעה התובעת מלהביאה לעדות או להביא אסמכתא כלשהי
23 בתמיכה לטענותיה, והדבר פועל לחובתה.
24 זאת ועוד, מעדותה התברר כי בסמוך לתאונה קיבלה מטפלת מהמוסד לביטוח לאומי למשך
25 4 שעות שבועיות לפרק זמן שלא הובהר.
26 19. בכל הנוגע לעבר, הרי שעסקינן בנזק מיוחד אשר יש להוכיחו בראיות פוזיטיביות.
27 עם זאת, בשים לב למהות הפגיעה וחומרתה, תקופת אי הכושר ותקופת החלמה, מקובל עלי,
28 כי בתקופה הסמוכה לתאונה נזקקה התובעת לעזרה וסיוע מצד בני משפחה החורגים
29 מהמקובל.
30 נוכח האמור, אני רואה לפסוק לתובעת פיצוי גלובאלי בגין ראש נזק זה בסך של 10,000 ₪.

בית משפט השלום בראשון לציון
כ"ב השופט רפי ארניה

ת"א 18-11-43655 פלוני נ' זן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ ואח'

תיק היצוני:

1 בכל הנוגע לעזרת צד ג' לעתיד – נוכח שיעור הנכות ומהות המגבלה כמבואר לעיל, ובשים לב
2 לגילה המתקדם של התובעת, מקובל עלי שהתובעת תהא זקוקה לעזרת צד ג' בעתיד עקב
3 מגבלתה. ואולם, מן הראוי כי זה תיפסק על הצד הנמוך. נוכח האמור אני מעמיד את הפיצוי
4 בראש זה על הסך של 35,000 ₪.

5 הוצאות רפואיות ונסיעות

6 21. התובעת עתרה לפיצוי בגין הוצאות רפואיות ונסיעות לטיפולים בסך כולל של 140,000 ₪.
7 בתמיכה לטענותיה צירפה התובעת קבלות בודדות בלבד מתקופה הסמוכה לתאונה. יש לציין
8 כי צורפה קבלה על סך של 57 ₪ מיום 15.12.2016, טרם קרות התאונה.
9 בנוסף, התובעת זכאית לקבלת טיפולים רפואיים במסגרת חוק בריאות ממלכתי, התשנ"ד -
10 1994.
11 עם זאת, מקובל עלי, כי בסמוך לתאונה נזקקה התובעת לטיפולים ותרופות אשר אינם
12 מכוסים על פי חוק וכי נאלצה לנסוע לצורך קבלת הטיפולים הרפואיים.
13 לאור כל זאת, אני רואה לפסוק לתובעת פיצוי גלובאלי על דרך האומדנא בגין אב נזק זה לעבר
14 בסך של 7,500 ₪.

15
16 סוף דבר
17 22. נוכח האמור אני מקבל את התביעה ומחייב את הנתבעות, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת סך של
18 62,785 ₪.

19 כן יישאו הנתבעות, ביחד ולחוד, בהוצאות המשפט של התובעת, לרבות אגרות ושכר-טרחת
20 המומחה, ובנוסף שכר טרחת עורך-דין בשיעור של 13% בצירוף מע"מ מסכום הפיצוי.
21 אם לא ישולמו הסכומים תוך 30 יום ממועד המצאת פסק-הדין, יישאו הפרשי הצמדה וריבית
22 כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.
23 ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 60 ימים.
24 ניתן היום, ד' שבט תשפ"ב, 06 ינואר 2022, בהעזר הצדדים.
25

26
27 רפי ארניה, שופט